

[Kirkeministeren.]

at bygge kirker på, skal fjernes; jeg mener heller ikke, at vi fremover skal bygge kirker ved, at vi i hvert enkelt tilfælde stiller forslag om, at der kan tages lån så til den og så til den kirke, men jeg ville mene, det var en meget nyttig ting i selve kirkebygningsloven at indføre en ændring, så vi ligesom havde to strenge at spille på, tilfælde, hvor det er nødvendigt, at staten træder til, og andre tilfælde, som f. eks. i Gladsaxe, hvor der er stor pengerigelighed, og hvor man så overlader det til de kommunale myndigheder, eller hvem der vil, at skaffe lånene, hvorefter udgifterne dækkes over den kirkelige ligning. Jeg tror næsten, at jeg hermed har svaret på det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansens bemærkninger.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, at det er meningen, der skal skabes et selvstændigt kirkesogn omkring denne kirke. Hvad angår strukturudvalget, er det sådan lidt uden for denne debat, men jeg håber, at vi meget snart — og meget gerne inden sommer — skulle kunne få dette udvalg i gang med at arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Gerholm: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

(Lovforslaget (nr. 111) findes i tillæg A. sp. 1369, fremsættelsen i tidenden sp. 3492).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl.

(Lovforslaget (nr. 112) findes i tillæg A. sp. 1381, fremsættelsen i tidenden sp. 3492).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Helge Nielsen: De forbedringer, den højtærede socialminister her foreslår vedrørende ulykkesforsikringsloven og loven om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige, er smukke blomster i den efterhånden meget store buket af sociale forbedringer, den højtærede socialminister har fået gennemført i denne samling. Forbedringer i ulykkesforsikringsloven omfattes altid med stor interesse og stor velvilje af alle partier, og jeg håber, at denne velvilje også vil være til stede over for disse lovforslag. Alle ved, hvad det betyder, når mennesker rammes af arbejdsulykker, og alle har stor medfølelse med de ramte, men det er nu engang ikke nok at vise medfølelse over for sådanne ting; der må også kontanter til. Man må søge at give de ramte og deres familier så gode økonomiske vilkår, at familierne har mulighed for at fortsætte livet på forsvarlig vis.

Jeg ved godt, at sygdom og ulykker, invaliditet og dødsfald er lige alvorlige uanset årsagerne dertil, men føler dog alligevel, at arbejdsulykker maner mere til eftertanke, måske fordi de ofte er meningsløse og kunne være forhindret. Derfor vil jeg umiddelbart mene, at sådanne ulykker skulle dækkes bedre økonomisk ind end andre ulykker, ja, man kunne måske fristes til at sige: dækkes ind med fuld erstatning både i dagpenge og andet. På den anden side kan jeg godt se, at hensynet til vor øvrige sociallovgivning umuliggør dette.

Først lidt om ulykkesforsikringsloven. Der er mange nye værdifulde ting. Lad mig nævne forhøjelsen af årslønsmaksimummet for de forskellige grupper, hvor f. eks. det store område forhøjes fra de nugældende 10.000 kr. plus dyrtidsregulering pr. 1. april til 16.500 kr. Dette årslønsmaksimum har jo betydning med hensyn til den årlige rente, der ved 100 pct.s invaliditet stiger fra 7.833 kr. til 11.000 kr. For dagpengenes vedkommende betyder ændringerne en stigning på